పోలీస్ కుక్కలు

జాతశ్రీ

ఊరి చివరన వున్న - చివరి తరగతియిళ్ళ మధ్య ఏడేళ్ళ క్రితం పుట్టిన మనుమడు కోతి కొమ్మచ్చి ఆడేందుకు. ఆనాడు తను నాటిన రావి చెట్టు కొమ్మకు - కుశలయ్య తనంత తానే వురేసు కున్నాడో, లేక వేరెవరయినా వుసురు కట్టకున్నారో ఎవరికి తెలీదు.

ఎవరికీ తెలీని విషయం ఎవరైనా చర్చించుకో వచ్చు. ఎలాగైనా చర్చించుకోవచ్చు. చావడం, జీవించడం, వ్యక్తి యిష్టా యిష్టాలమీద ఆధార పడినా 'పబ్లిక్'గా చావడానికి, పుట్టడానికి ఎవరికీ హక్కు లేదు.

పబ్లిక్‌గా చచ్చిన కుశలయ్య పబ్లిక్ రంగంలో సంచలనం కలిగించాడు. ఎవరికి వారే వారి స్వాభి ప్రాయాలను నిర్మొహమాటంగా వెల్లడించారు. ఎంతో ఆలోచించాక ఎక్కువ మంది న్యాయమే చెప్పారు. కుశలయ్య వుసురు ఎవరూ కట్టుకోలేదు. అతణ్ణి వురేయాల్సిన అవసరం, అగా ఎవరికీ లేదు. వాస్తవం.!

తండ్రి వురేసు కున్నందుకు ఎర్రయ్య గుండెలు అవిసి పోయాయి. కోడలు రోషమ్మ ఏడుపు తన అధిక్యతను గుడిసెలోళ్ళకు చూపింది పాతాళగంగ లోంచి వుబుకుతున్న సీటిలా, రోషమ్మ ఏడుపుతో రవిక ముందుభాగం తడిసిపోయింది. ముక్కుతో పవిట నిండిపోయింది. ముగ్గురు పిల్లలూ కాకి అరు పుల్లా ఏడవసాగారు.

చెట్టుమీద గుండెలు వణికించేలా శవం, చెట్టు క్రింద గుండెలు కరిగించేలా రోదన. చాలామందికి ఏడుపు రప్పించింది. ఎందుకో, చచ్చిన కుశలయ్య ఎందరినో ఏడ్పించాడు. అయినా కుశలయ్య ఇక రాడు. శ్వాసించడు. అతనితో మనకు పేచీ లేదు.

* * *

ఎర్రయ్య ఏడుస్తున్న పెళ్ళాన్నీ, పిల్లల్నీ చూసి గుండె దిటవు చేసుకున్నాడు. చేయవలసిన తతంగా నికి పలుగూ, పారా తీసుకొని వల్లకాటికి సిద్ధ మయ్యాడు. అదే సమయంలో ఎదురయ్యాడు మాలీ పటేల్.

మాలీ పటేల్ గ్రామానికి అధికారి. గ్రామంలోని జనన మరణాలు అతను నమోదు చేస్తాడు. కలహాలు, కొట్లాటలు పరిష్కారం చేస్తాడు. మంచీ చెడ్డల ప్రతినిధిగా అతని హోదా నిలువైనది.

పంచాయతీ జరగనిదే శవాన్ని కదల్చకూడ దన్నాడు. కదిలిస్తే కలిగే నష్టం చెప్పాడు. పోలీసులు వచ్చేదాకా ఆగమన్నాడు మాలీపటేల్.

"పోలీసులెప్పుడొస్తారో, ఏమో ... యింతలకే ముసలోడు వాసనెట్టిండు." అన్నాడో గుడిసెల పెద్ద.

"అయితే నేనేం చెయ్యను?...రూలది." మాలీ పటేల్.

'ముసలోడ్ని వోరూ ఉరేయలె...తనయితయం గుడిశానికంతా తెల్సు...యింగపంచనామా ఏందీ ... ఏదోటి రాసుకోండి దొరా ... "అన్నాడు మరొకడు.

"అలా చెపితే యస్. ఐ. వూరుకుంటాడా ... జైల్లో నెడ్తారు. "ఎవర్ని?" అన్నాడు బెరుగ్గా చూస్తూ.

పటేల్ ఎర్రయ్యని అమాయకుణ్ని చూసినట్టుగా చూసి, సున్నితంగా నవ్వాడు.

ఆ నవ్వు అదోలా అన్పించింది ఎర్రయ్యకు. శరీరంలో వణుకు ఆరంభమయింది. నక్కుతున్న స్వరంతో..." నన్నా...ఎందుకూ? ... మయ్యాను నేనురేస్నా?..." అన్నాడు.

"వురేసి చంపావో, చంపి వురేశావో, నాకేం తెలుసు? పోలీసులు రావాలి .."

పోలీసులనేసరికి ఎర్రయ్య నిరుత్తరుడై పోయాడు. గుండెలు భయంతో కంపించాయి. మనసు పరిపరివిధాల పోయింది.

పోలీసులంటే ఎర్రయ్యకు సదభిప్రాయం లేదు. అన్యాయానికి ప్రతినిధులుగా భావిస్తాడు...నాలుగు సంవత్సరాల క్రితం-వూరిలో దొంగతనం జరిగి అను మానం మీద బేడీలేసిన సర్వయ్యను నిజం చెప్పే దాకా కొట్టారు. "చెప్పేది నిజమే" - అన్నందుకు చావగొట్టారు. చివరకా చావుదెబ్బలు తినలేక అబద్ధం చెప్పాడు. దొంగతనం చేసినట్టు వొప్పు కున్నాడు. సర్వయ్యను జైల్లో వేశారు. వాడి పెళ్ళానికి రోజులు కష్టమైపోయాయి. తన నలుగురి పిల్లల ఆకలిబాధ చూళ్ళేక మానాన్ని అమ్ముకుంది." యీ 'మాన'మే లేకపోతే నా పిల్లల గతేంకాను?.." అంటూంది సర్వయ్య భార్య. నిజమే...!

అయినా... ఛీ... ఛీ...

పోలీసులువస్తే తనకూ... దొంగోడి చేవలు

మూస్తారు జైల్లో వేస్తారు... తనపిల్లలు .. ఆకలితో ఏడుస్తారు... తన పెళ్ళాం... ఛీ... ఛీ తన.. తన... అమ్మో .. అమ్మో...

తన మీదవుండే మానవ సహజగుణం ఎర్రయ్యలో తలఎత్తింది గుండెల్లో అలజడి .. మనసు వికలమైపోయింది .. 'తన' వాళ్ళంతా చెల్లా చెదురై 'తన' గుడిసె పాడుబడి, 'తన' పిల్లలు గుమ్మలపాలై... 'తన' పెళ్ళాం బజారుపాలై... ఛీ... ఛీ... ఎర్రయ్య ఆలోచించలేకపోయాడు.

ఎర్రయ్యలో వూహాజనితమైన తన నికృష్ట స్థితికి వణికిపోయాడు. అణువణువూ వికలమై పోయింది.

ఉన్నట్టుంటి . సాష్టాంగపడి మాలీపటేల్ రెండు పాదాలను వుడుములా పట్టుకొని తలను నేలకు బాదుకొంటూ బ్రతిమలాడసాగాడు

పటేల్ లోని కఠినత్వం కరిగిపోయింది. కొంత వేపాగి తన శక్తికొలది మాట సహాయం చేస్తానని మాటిచ్చాడు. పోలీసులతో వచ్చే చిక్కులన్నీ చెప్పాడు. అందుకు చిట్కాలు చెప్పాడు. మాటలో మాటగా యివ్వాల్సిన మామూలు కూడా చెప్పాడు.

"మామూలు" మామూలుగా అన్పించలేదు, ఎర్రయ్యకు. అంతకంటే తండ్రిలా తనూ పోవడం తేలికని పించింది, తనంత మామూలు ఎలా యివ్వగల నన్నాడు?... యివ్వలేనన్నాడు. ఏదో ఒకటి చేసి తన యింటిపాలిటి దేవుడివై పొమ్మన్నాడు వూపిరున్నంతకాలం కాళ్ళు నాకుతా నన్నాడు.

పటేల్ ముఖం వెనుక నుయ్యి, ముందు గొయ్యి పెట్టాడు. ఏది ముఖ్యం - తన కర్తవ్య పరాయణతో, మానవతాదర్శమా? ...నిజానికి ఎర్రయ నిర్దోషని అతని నమ్మకం. చచ్చేవాడు చస్తూ తెచ్చి పెట్టిన చిక్కు ఎలా విడదీయాలో అతనికి అర్థం కాకుండా వుంది పబ్లిక్ చావు చచ్చిన కుశలయ్య కేస్ మాఫీ చేస్తే తన వుద్యోగానికి ముప్పు చెయ్యకపోతే ముగ్గురు బిడ్డల తండ్రి ఎర్రయ్యకు ముప్పు.

పటేల్ రెండు గంటలు ఆలోచించిన మీదట ఐదారు సాక్ష్యాలతో వాస్తవాన్నే చాటుగా రాసి పోలీస్ స్టేషన్‌కి పంపించాడు.

పోలీసులకి జీతాలు తక్కువ, బాధ్యత లెక్కువ అధికారం తక్కువ. అధికారు లెక్కువ. "ప్రజా స్వామ్యం పోలీసోళ్ళ పరిరక్షణలోనే శ్వాసించ గల్గుతుంది. పెంచుతున్న శాంతి కపోతం పోలీసోళ్ళ వల్లనే శీలభంగం పొందకుండా వుంటుంది, దేశంలోని ఆర్థిక, రాజకీయ, నైతిక స్వాతంత్ర్యాలను వేదికలమీద వివరించే తరుణంలో పోలీసోళ్ళ అవసరం ఎంతయినా వుంది, పోలీసు జులుం" నశించాలనేవారిని పోలీసులు లాఠీఛార్జీ చెయ్యక తప్పడం లేదు. 'పోలీస్ బలగం' పెరగాలనే వారిని పోలీసులు కాపలా కాయక తప్పడం లేదు.

పోలీస్ వుద్యోగం 'సోషల్ సర్వీస్' అంటారు.

'సోషల్ సర్వీస్' కోసమే పోలీసు వుద్యోగం చేస్తున్నాడా?

పోలీసోళ్ళు చేయని సోషల్ సర్వీస్ పోలీస్ కుక్కలు చేస్తున్నాయి పోలీసోళ్ళు తినని తిండి పోలీస్ కుక్కలు తింటున్నాయి దేశంలో ఏకొందరికో లభ్యమవుతున్న 'పుష్టి' పోలీసు కుక్కలకుంది.

పోలీసోళ్లూ . మానవులే గనుక - పోలీసు కుక్కల్లా నయినా తినాలని ఆశించడం తప్పేమీ కాదు.

మాలీపటేల్ పోలీస్ స్టేషన్‌కి పంపిన రిపోర్టు - క్షుణ్ణంగా పరిశీలించేందుకు నలుగురు పోలీసులు వూళ్ళో దిగారు.

వూళ్ళో దిగినపోలీసులు కుశలయ్య ఎవరో ఆరా తీయలేదు. ఎలా చచ్చాడో, ఎక్కడ చచ్చాడో చూళ్ళేదు.

కోడిపెట్టల గురించి ఆరా తీశారు కల్లుముంతల్ని ఆరా తీశారు. పడుచు పిల్లలను ఆరాతీశారు. అనుభవించారు. తమ మంచీ, మర్యాదలు తృప్తి కలిగించాక, యస్. ఐ. కివ్వాల్సిన మామూలు గురించి మాలీ పటేల్‌ని కదిలించారు. పటేల్ ఎర్రయ్యని హెచ్చరించాడు.

డ్యూటీ ముగించుకొని సమగ్రమైన దర్యాప్తుతో వెళ్ళి పోయారు పోలీసోళ్ళు. కుశలయ్య చచ్చిన చావుకు కారణం సహజంగానే వుంది. కుశలయ్యకు గంజాయి అలవాటుందని, దొరక్క- విరక్తితో ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడనీ నిర్ధారణ జరిగినట్లు వుందా దర్యాప్తులో.

పటేల్ అందించిన మామూలు యస్. ఐ కి సంతృప్తి కలిగించింది. యస్. ఐ పై అధికారిని యధాతధంగా సంతృప్తి పరచాడు. ఆ పై అధికారి ఎప్పుడో చేసే టూర్ లో అందే డ్రింక్స్ అండ్ డిన్నర్స్ యిటువంటి చిన్న తరహా సమస్యల్ని పరిగణనలోకి రానివ్వవు.

చివరికెలాగై తేనేం ఎర్రయ్య తండ్రిని సమాధి చేయగలిగాడు అయితేఅందుకయిన మొత్తంఖర్చు అపిరాల ఎర్రయ్య రెండు సంవత్సరాల శ్రమకు సమానం - మంచి మనిషి మాలీ పటేల్ దగ్గర-రొక్కంలేని బక్క మనిషి ఎర్రయ్య రెండు రెక్కల్నీ కుదవపెట్టి ఆ పని చేయగలిగాడు.

*

—అంతే కథ:

చచ్చిన కుశలయ్య మన కనవసరం. బ్రతికున్న ఎర్రయ్యనిచూసి జాలిపడక తప్పదు.

...నిజంగా జాలి పడాలా?

*

ఎవరే అనుభూతి పొందినా, ఎర్రయ్యలోని బలహీనత సమూలంగా నాశనమవాలంటే మరిన్ని నిరోధక శాఖలూ, న్యాయస్థానాలు, వుపన్యాసాలూ కాదు కావల్సింది, యీ దేశంలో మనుష్యులంతా పోలీస్ కుక్కలైపోవాలి. పోలీస్ కుక్కల్లాంటి బ్రతుకు కావాలి. అంతవరకూ ... ఎందరో ఎర్రయ్యలు అవినీతికి దాసోహమనక తప్పదు.

★

రికమెండేషన్

[16 వ పేజీ తరువాయి]

రఘువీర్ అతనికి లీలగా, మసకగా కన్పించసాగాయి. అంతే!... ఆ తర్వాత ఏం జరిగిందో అతనికేం తెలియలేదు. ఇదంతా క్షణకాలంలో జరిగింది. తనధోరణిలో తాను చెప్పుకుపోతున్న రఘువీర్ అపస్మారకస్థితిలోనున్న రావ్‌గార్ని చూడగానే గాభరాగా రామూని కేకేశాడు.

వెంటనే పెరట్లో నున్న రామూరావడం.. రావ్‌గార్ని ఇద్దరు కల్సి మంచం మీదకు చేర్పించడం.. ప్రథమ చికిత్స చేయడం... వకదాని వెంటఒకటి వరుసక్రమంలో జరిపారు. కొంచెం సేపటికి రఘువీర్ రాముదగ్గర సెలవు తీసుకొని వెళ్ళాడు. జరిగినదంతా సినిమా రీలు లాగ గిర్రున తిరగసాగింది రావ్‌గార్కి.

*

వారం రోజులు గడచాయి... ఓ రోజు సాయంకాలం రాము పిలుపుకి పరధ్యానంగా వున్న రావ్‌గారు "ఏం!..." అన్నట్లుగా చూశారు

ఏదో చెప్పటానికి సంకోచిస్తున్నట్లు గానూ... భయ పడ్తున్నట్లుగానూ... రామూ వదనం స్పష్ట పరుస్తున్నది

"మరేం లేదండి ... కలక్టర్‌గారి ఆఫీసులో "ఎల్. డి. సి." పోస్టు వకటి ఇటీవలే ఖాళీఅయింది టండి! నాకు ఎలాగు టైపు... షార్టు హాండ్... వచ్చును కదా!... క్రింది వాటాలో రమేష్ గారి చేత అప్లికేషన్ ఫారం నింపించాను. ఈపోస్టు కూడ ఆయన ఖాళీగా ఉందని చెప్పారు... మీరు సంతకం పెడ్తె రెపే జాయిన్ అవుతానండి! ఉద్యోగం మాత్రం ఖాయం టండి రమేష్‌గారే రికమండ్ చేయిందారు. మీకు చెప్పకుండిగ ఈ తతంగం జరిపినందుకు..."

"నిన్ను క్షమిస్తున్నాను" ... అంటు మిగిలిన వాక్యాన్ని రావ్‌గారుపూర్తిచేశారురామూ చేతిలో వున్న అప్లికేషన్ ఫారాలపై సంతకం పెట్టారు రావ్‌గారు ఈ రికమెండేషనైనా జయం కావాలని కోరుతూ...

* * *

"సార్!...మీకోసము ఎవరో వచ్చారు పంపమంటారా..." అన్న పి. ఎ. (పర్సనల్ అసిస్టెంటు) ప్రశ్నకు ఫైళ్ళలో మునిగిఉన్న కలక్టర్ రామకృష్ణ తలపై కెత్తిచూశాడు.

"ఏదో కాలేజిలో సీటుకోసరం మీ రికమెండేషన్ కావాలిట! అందుకని గంటసేపై మీకోసరం నిలబడ్డారు సార్!" అన్నాడు నమ్రతగా...

రికమెండేషన్" అనగానే కలక్టర్ రామక్రిష్ణ కళ్ళముందు తనసీటుకోసం తన తండ్రి పడ్డపాట్లు సినిమారీలులాగ తిరిగాయి. అప్రయత్నంగా రామూ పెదాలపై చిరునవ్వు వెలిసింది.

"సరె!...అయన్ని కన్సల్టింగ్ రూమ్‌లో కూర్చోబెట్టు! ఇప్పుడే వస్తున్నాను." అన్జెప్పి ఫైలు చూశాడు కలక్టర్ రామక్రిష్ణ.

★